

Val '94

Fari at arbeiða fyri rættvísi

Góðu javnaðarveljarar, ung sum gomul. Hetta verður mín seinasta áheitan á tykkum: sitið ikki heima 7. juli, men farið á val. Vit mugu standa saman og verja okkum føroyingar, so at vit skulu kunna vera føroyingar.

Jú, eg veit væl tað verður hart at vera føroyingur, men eg skal lova tykkum fyrri, at eg altíð fari at arbeiða fyri rættvísi og øllum borgarum landsins.

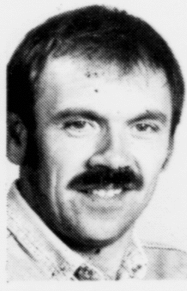
Eg fari ongantíð at góðtaka órættvísi í hesum landi so leingi eg eri í politikki.

Sum er klára vit vanlig fólk okkum ikki. Vit mugu arbeiða fyrri at skapa arbeiðsplass og at skattur og avgjöld lækka, men hetta gerst ikki eftir einum degi.

Ímeðan má arbeiðsloysisskipanin vera til fyrri tey arbeiðsleysu, meðan tey bíða eftir arbeiði, so at tey fá mat í munin.

Ein og hvør borgari í hesum landi krevur, at javnrættindi verða hildin, ja, somu rættindi og skyldur, og tí taki eg fullt undir við.

Um so nakar veljari er ónógur við teir gomlu politikararnar, tí so ofta hevur verið sagt undir valstríðnum, at tit tora at stilla upp aftur. Her má fólkíð hava sín demokratiska rætt, um tey

velja teir aftur.

Hertil er at siga, at á javnaðarlistanum eru eisini ungar og nýggjar kreftir við dirvi og sum vilja tykkum væl. So sitið ikki heima 7. juli.

Góðu veljarar! Eg havi ongantíð verið reið-ari, stjóri ella ráðgevandi landsins og tí skuldarbinda føroyingin.

Sum arbeiðsleysur í dag og má stríast fyrri at fáa mat í munin, tað er ikki stuttligt, nei alt annað.

Jú, eg kenni so sanniliga við tykkum, hvussu tað er at vera arbeiðsleysur føroyingur, og tað fari eg altíð at arbeiða fyrri á tí politiska økinum í tann mun, eg eri førur fyrri.

Gott javnaðarval!

Jóan Pauli Joensen,
valevni javnaðarf. í
Suðurstreymoy

Henry Jarnskor, valevni í Eysturoy

Mugu sjálvi fáa meria burtur úr

Sum so mangur annar byrjaði eg sárhentur við vaðbeinið á Suðurlandinum – og síðan tá havi eg bert havt hendurnar at líta á.

Lívið er ein harður – ikki altíð rættvísur – men góður lærumeistari. Lívsroyndirnar eru besta barlastin.

M.a. lærir lívið okkum, at tað ikki er alt gull, ið glitir – og ikki alt er eftirfarandi, ið sagt verður.

Eg veit, at allarflestu tykkara hava tær neyðugu lívsroyndirnar, so tit duga at skyna á hvørji av okkum eru eftirfarandi.

Hvørji av okkum, ið eru úti eftir at nýta tykkara atkvøður til egin endamál, og hvørji okkara við lív og sál ganga inn fyrri at tryggja hvønn einasta borgara í hesum landi sum best. Ung sum gomul, menn sum kvinnur, sambandsveljarar sum tjóðveldisveljarar – ØLL!!!

Føroyingurin hevur altíð verið arbeiðssamur og her á fjørðinum hevur sanniliga aktivitetur verið undir hvørjum steini.

Í lótni sær svart út, men møguleikarnir eru her, vit skulu finna steivið og so til arbeiðis.

Kanska fara vit at selja kelduvatn av Strondum og av Skála niður á Europeiska meginlandið, og soleiðis fáa nógur fólk í arbeiði – óført. Í hesum viðfangi er vert at leggja til merkis, at vit í árávis hava innflutt hundarðvís av tonsum av (útlandskum) vatni.

Í fjør innfluttu vit 1. mill. 500 túsund litrar av sodavatni, øli o.ø. slíkum

drykkjuvørur. »Sterkt« verður eisini drukkið í Føroyum, og seinasta ár komu 316.200 litrar av ymsum sløgum av rúsløgi til landið.

Siga vit, at løgurin inniheldur 40% alkohol, so innflyta vit her 190.000 litrar av vatni samstundis. – 190 tons av útlandskum vatni!

So frægir menn eru vit hóast alt, at vit duga at blanda vatn upp í alkohol.

Føroysk sniðhús, ella »typuhús« verða nú roynd í útlandinum. Hetta er eitt nýtt og spennandi tiltak, ið vónandi kemur at verða ein alternativ útlutningsvinna. Vit høvdu eitt sagvirki í Lopra. – Russar geva okkum fisk fyrri umvælingar. Á sama hátt kundu vit fingið viðarbular, so ulfarið til sniðhúsinu varð skorið og viðgjørt í landinum.

Øll royna sum frægast at sleppa uttan um tey kostnaðarmiklu millumliðini, tá vørur verða innfluttar.

Hví halda vit so fast við eitt slíkt dýrkandi millum-

lið, tá vit flyta út???

Í dag er tað soleiðis, at keyparin vil hava beinleiðis samband við framleiðaran.

Hugs vit um fiskavørur, er keyparin vanliga ein stór söluketa, sum t.d. Marks & Spencers. Slíkar söluketur selja vørur sum sínar egnu – í egnum innpakningi.

Við smáum bókstavam stendur so á pakninginum, hvør ið hevur framleitt og pakkað vørna. Nýggja, umlagda fiskasølan er eitt slíkt dýrkandi millumlið.

Bert í innpakningstilfari fluttu vit inn fyrri yvir 23 mill. kr. í fjør.

Afturat hesum kemur marknaðarføringin og umsitingin.

Marknaðarføringin er hundadýr, og bert eitt lítið mistak skal til at alt endar á gólvinum og arbeiðið hevur verið til fánýtis.

Alt kann seljast, bert gjørdar avtalur verða yvirhildnar. Her hevur haltað álvarsliga hjá okkum.

Føroyingar og eftirkomrar av føroyingum eru nógva staðni runt í heiminum.

Nú oljuvinnan kom upp á tal, vísti tað seg eisini, at vit høvdu serfrøðingar og aðrar menn, ið vóru ella høvdu verið í hesari vinnu, bæði í Norðsjónum, Miðeystri, Suðuramerika og aðra staðni.

Soleiðis er óivað innan allar vinnu- og starvsgreinir. Altíð finna vit ein føroying onkustaðni har vit minst vænta tað.

Um vit nú royna at fáa

samband við so nógvar av hesum landsmonnum skilafólki sum gjørligt, hevði hetta givið okkum eitt ógvuliga stórt kontakgrundarlag við stórarí lo-kalari vitan og serkunnleika. Eitt sera stórt aktiv, tá vit hugsu um framtíðina.

Annars haldi eg, at tað skuldi verið álgt S.E.V. fíndingarskyldu, altsó mótsetta vegin, soleiðis at eg, um eg hevði møguleika til tað, kundi framleitt streym og selt S.E.V. hann. Um S.E.V. skuldi til at keypa streym, so er heilt vist, at prísurin fall »den« dag í morgin.

Annars haldi eg, at tað skuldi verið álgt oljufelgg-unum at flutt allar oljutangar burtur úr bygdam øki, samsvarandi galdandi trygdarkrøvum.

Annars haldi eg so nógv...

Men eitt veit eg, og tað við vissu, at uttan samstarv og næstakærleika verður bert fáum lív lagað her á hesum klettum.

Tann moralska skyldan, vit hava hvør móti øðrum, má og skal ligga fremst í hvørjari einastu politisku avgerð.

Tá javnaðarhugsjónin hevur vunnið á afturhaldi og sjálvsøkni, bert føroyingurin høvdið hátt.

Gott val!

Henry Jarnskor,
valevni javnaðarfloksins
í Eysturoy

Sommer Winther, valevni í Suðurstreymoy

Gløgt er gestsins eyga

Gløkt er gestsins eyga verður sagt, og tað er so satt sum tað er sagt.

Finnbogi Arge skrivur stóra yvirskrift í Dimmalætting „Hví gjalda vit so nógvan skatt?“

Sum um hann ikki visti um tann útgarjaringar politikk, Sambandsflokkurin færdi í seks av árunum í 80'unum.

Tað er ikki so nógv at siga um, at Sambandsflokkurin vil jarðleggja Føroyar, tí teir hava sum høvuðsmál, at í Føroyum skulu danir ráða. Teir vilja sáa máttloysi har sum teir kunna, so føroyingurin ongantíð skal kunna standa á egnum beinum.

Seinasta teir nú vilja er, at

vit eisini skulu inn í Felagsmarknaðin (ES), men har skal fólkíð tala áðrenn vit vilja fara at binda føroyingin á

nakran hátt.

Vit vita ikki hvat ið hendir um Sambandsflokkurin kemur frammat, men eitt er sikkert og tað er, sleppa teir gott frá tí, so vilja teir geva bæði døgnum og Felagsmarknaðinum Føroyaland, og ivast kann í at teir spyrja nakran eftir, helst ikki.

Oraklið hjá Fólkaflokkinum Birgir Danielsen skrivur um økonomi, og har skuldi hann verið á heimabæiti.

Stjóri var hann á Fiskasøluni sum fór fallitt, og nevndarformaður var hann í Sjóvinnubankanum sum fór á heysin, so hesin økonomur hevur kostað skattagjaldaran-

um nógv, og kemur tað at merkjast nógv ár fram eftir, eisini hjá næsta ættarliði. Tit kunnu ætla hvat ið hendir, um hann fær fatur í landskassanum.

Her er ikki annað at gera uttan at seta ein sterkan Javnaðarflokk á ting. Vit smygja okkum ikki undan ábyrgd sjálv um tað kostar stemmir. Vit eru altíð til reiðar, at taka eitt tak, har á stendur.

Vel Javnaðarflokkin, hann hevur tikið tær ópopuleru avgerðirnar, so nú vil hann eisini vera við til at taka tær populeru avgerðirnar.

Sommer Winther

